

ASYANIN GÖSTERGELERİ: HÜZÜN VE UMUT

THE SIGNS OF THE ASIA: BLUES AND HOPE

3. CİLT / VOLUME 3

**II. Asya Göstergebilim Kongresi
Bildiriler Kitabı**

*II. Asian Semiotics Congress
Proceedings Book*

EDİTÖRLER / EDITORS

SUNG DO KIM - MUSTAFA ÖZSARI - BEKİR DERİNÖZ

ASYANIN GÖSTERGELERİ: HÜZÜN VE Umut

THE SIGNS OF THE ASIA: BLUES AND HOPE

Bildiriler Kitabı / Proceedings Book
3. Cilt / Volume 3

Uygulamalı Göstergibilim / Applied Semiotics

EDİTÖRLER / EDITORS

SUNG DO KIM - MUSTAFA ÖZSARI - BEKİR DERİNÖZ

ASYANIN GÖSTERGELERİ: HÜZÜN VE UMUT

THE SIGNS OF THE ASIA: BLUES AND HOPE

Bildiriler Kitabı / Proceedings Book

3. Cilt / Volume 3

Uygulamalı Göstergebilim / Applied Semiotics

Editörler / Editors:

Sung Do Kim

Mustafa Özсарı

Bekir Derinöz

Harita & Sayfa Düzeni / Map and Page Setup

Bekir Derinöz

Son Okuma / Final Proofreading

Aydın Güler

Genel Yayın Yönetmeni

Hakan Sarı

Kapak Tasarımı & Dizgi / Covers and Design

IHLAMUR

1. Basım

IKSY: 183

Ihlamur Akademi: 86

Aralık 2024

ISBN: 978-625-6633-31-5

ISBN (Takım): 978-625-6633-28-5

Baskı ve Cilt

Girişim Ajans Ofset

Sertifika No: 47852

IHLAMUR®

Topkapı Mah. Kahalbaşы Sok. No:31/1 Fatih - İstanbul

Tel: +90 535 550 00 05

kitap@ihlamur.com.tr

www.ihlamurkitap.com

Kültür Bakanlığı Sertifika No: 12669

Ihlamur Akademi, İdeal Kültür Yayıncılık markasıdır.

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

İÇİNDEKİLER / CONTENTS	3
ÖNSÖZ / PREFACE	9
KONGRE AÇILIŞ KONUŞMALARINI (OPENING SPEECHES OF THE CONGRESS)	
Prof. Dr. Mustafa ÖZSARI.....	15
Prof. Dr. Sung Do KIM.....	19
Prof. Dr. Hidetaka ISHIDA.....	23
Prof. Dr. Yücel OĞURLU.....	27
UYGULAMALI GÖSTERGEBİLİM (APPLIED SEMIOTICS)	
<i>Ticari Pazara Sürülen Asyalı Bedenleri; “Body World” Sergilerinin Eleştirel Değerlendirilmesi</i>	33
Bal, Ali Asker	
<i>Asya’dan Anadolu’ya Köy Tiyatrosu Geleneğimizde Hüzün ve Umudun Simgeleri</i>	49
Çakmak Duman, Banu	
<i>Sanat Eseri Okumalarında Hüzün ve Umut Kavramları Bağlamında Göstergebilimsel Bir Analiz</i>	61
Çiftçi, Fatma	
<i>The Name as a Symbol of the Historical Epoch: The Hopes and Blues of the Kazakh People</i>	75
Dinara, Saikeneva	
<i>Türk Kültüründe Doğumun ve Evlenmenin Umudu Ölümün Hüzünü</i>	93
Dursun, Aysun	
<i>Mehmet Rauf’un Eylül Adlı Romanındaki Hüzünün Kitap İçin Hazırlanan Kapaklarındaki Tasvirlerinin Göstergebilimsel Çözümlemesi</i>	109
Elyıldırım, Selma	
<i>Hüzün ve Umudun İzinde: Asya Pasifik Film Festivali Afişleri Üzerine Göstergebilimsel Bir Analiz</i>	123
Has, Tuba - Özüdoğru, Şakir	
<i>A Study of Musical Semiotics Through Ancient Greek Tragedies</i>	155
Heo, Seong Woo	
<i>Metamorphosis and Palimpsest: Introducing Asian Semiotics in the Age of Universal Communication</i>	181
Hidetaka, Ishida	

<i>Hüznü Umuda Dönüştüren Karanlık Turizm Mekânları: Balıkesir İli Örneği</i>	191
Karakaş, Merve - Çelik Uğuz, Sabriye	
<i>The Visual Transformation of Jazz A Focus on “Keith Jarrett’s All the Things You are” Improvisation</i>	205
Lee, Nokyung	
<i>Müreккеple Asya Resim Sanatında Hüzün: Çin Müreккеp At Resimlerinden Mehmet Siyah Kalem’in Minyatürlerine</i>	215
Lei, Chuanyi - Kılıç, Erol	
<i>Visual Representation of Culture and its Interpretation in Second Language Learning: An Edusemiotics Perspective</i>	233
Mirsonbol, Seyedeh Maede	
<i>Göstergebilimsel Afiş Çözümlemesi Bağlamında Hüzün ve Umut: Umimachi Diary “海街 Diary” Örneği</i>	251
Okay, Azra Berin	
<i>Film Adlarının Göstergebilimsel Açıdan İncelenmesi</i>	265
Özdemir, Nurgül	
<i>A Study on the Meaning of Exhibition Applying Greimas’ Generative Trajectory</i>	283
Park, Gyeyeon - Kim, Youngnam	
<i>Semiotic Analysis of Fan Translation in K-pop: Through the concept of Empty Signifier by Laclau</i>	293
Park, Haram	
<i>Kore Kamu Hizmeti Reklamlarında Engellilik Anlatılarına Yönelik Semiyotik Bir Yaklaşım - Greimas’ın Semiyotiğine Odaklanma</i>	311
Song, Jiyun	
<i>Tatar Dilinde ‘Hüzün’ Kavramını İfade Eden Leksik Çareler</i>	341
Tagirova, Fyaridya	
<i>From Real-Time to Delayed -Reframing Contact in the Six-Function Schema of Jakobson-</i>	353
Tanishima, Kanta	
<i>Bektaşî Erkânâmelerinde Hüzün Motifleri</i>	367
Taş, Kenan Ziya - Öğe, Mustafa	
<i>Balıkesir Güvemçetmi Mahallesinde Derlenen Memoratın Göstergebilimsel Yöntemle İncelenmesi</i>	377
Yavuz, Münevver	

ÖNSÖZ

Göstergebilim (semiyotik), göstergelerin yorumlanması, üretilmesi ve her türlü gösterge sistemlerinin sistematik bir şekilde incelenmesini esas alan bir araştırma alanıdır. Başka bir ifadeyle, semiyotik anlamlandırma süreçlerinin incelenmesidir. Bu durum semiyotiğin anlamı ve anlam alanını, dahası anlamlandırmayı (signification) oluşturan ve tanımlayan her türlü bakış açısını incelediği anlamına gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında, dil, edebiyat, sinema, müzik, mimarî, giyim gibi kültürel sistemlerin tamamı göstergebilimin inceleme alanına girer.

Bütün gösterge sistemleri maddi bir araca sahiptir. Bu araç az veya çok belirgin olabilir. Mesela bir sözlü konuşma maddi değilmiş gibi görünür, fakat dilbilimciler seslerin ses dalgalarıyla taşındığını çok önceden tespit etmişlerdir. Bunlara ilave olarak edebiyat sadece anlamdan ibaret değildir; kâğıt veya bilgisayar ekranı gibi (hatta taş oymuş izler), edebiyatında da belirli maddi araçlara ihtiyacı vardır. Tuval ve boyalar ise resmin vazgeçilmez maddi unsurlarıdır.

Sanat madde ile mananın anlamlı ilişkisinden meydana gelen bir estetik yapıdır. Bu bakımdan madde, ne olursa olsun, tek başına bir şey ifade etmez. Madde ile mana bir araya gelip yeniden yorumlandığında anlamlı bir yapı oluşur. Göstergebilim bütün bu ilişkileri yorumlama ve anlamlı hâle getirme arzusundan ortaya çıkmıştır.

Bilindiği gibi göstergebilimin temelleri 20. yüzyılın başlarında atılmıştır. İlk olarak, dilbilimcilerin ve mantıkçıların başlattığı bu bilim, kısa sürede gelişmiş; sosyal ve beşerî bilimlerin neredeyse tamamını içine alan bir üst disiplin (meta-discipline) hâline gelmiştir. Göstergebilim, edebi metinler başta olmak üzere, dini, ilmi, siyasi, ahlâki, hukuki, iktisadi metinler için analiz metotları üretmektedir. Bunlara bağlı olarak; kod incelemeleri, kodlar arası ilişkiler, antropoloji, iletişim, reklamcılık, mimarî, tasarım, turizm, gastronomi, radyo-televizyon, film incelemeleri, arkeoloji, zooloji, etnoloji vb. birbirinden farklı disiplinler kendi malzemelerini incelerken göstergebilimin metotlarından ve terminolojisinden faydalanmaktadır. Bu durum göstergebilimin inceleme metodu üretme bakımından günümüzde oldukça yaygın bir disiplin olduğunu göstermektedir.

Göstergebilime olan ilgi 20. yüzyılın başlarından itibaren her geçen gün artmaya başlamıştır. Bu artış ve merak durumu, Türkiye için de geçerlidir. Göstergebilim, ilk ortaya çıktığında sadece edebiyata uygulanan bir yöntem iken, kuruluşundan yüz yıl sonra başlı başına bir bilim dalına dönüşmüştür. Öte yandan

göstergebilim ile ilgili yapılan çalışmalara genel hatlarıyla göz atıldığı zaman, bu bilimin tutarlı bir teorik alt yapı oluşturmayı başardığı görülmektedir.

21. yüzyılda dünyada insanlık adına önemli değişimler ve dönüşümler meydana gelmektedir. Bunların en belirgin olanı dünyanın güç merkezlerinin batıdan doğuya doğru yönelen bir eğilim göstermesidir. Son elli yılda; Japonya, Kore, Çin, Hindistan gibi ülkeler başta olmak üzere, Asya ülkelerinde yaşayan milletler bilim, sanat, ticaret, turizm gibi insanlığın gelişimini etkileyen hemen her alanda önemli ilerlemeler göstermişler ve dünyadaki büyük değişimlere öncü olmuşlardır.

Asya ülkelerindeki bu değişime bağlı olarak, Asya ülkeleri hemen her alanda kendi kurumlarını oluşturma çabasına girmişlerdir. Bu kurumlardan birisi de merkezi Seul’de bulunan Uluslararası Asya Göstergebilim Derneğidir (ASIA: Asian Semiotics International Association). 2021’de kurulan ASIA ilk iş olarak iki yılda bir Asya Uluslararası Göstergebilim Kongreleri düzenlemeyi kararlaştırmıştır. Bu kapsamda ilk kongre 15-17 Ekim 2022 tarihlerinde Seul’de (Güney Kore) organize edilmiştir. ASIA’nın İkinci Uluslararası Asya Göstergebilim Kongresi ise Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir Büyükşehir Belediyesi, ANASEM (Anadolu Semiyotik Araştırmaları Derneği), TGÇ (Türkiye Göstergebilim Çevresi) ve TAMGA iş birliğinde 26-29 Haziran 2024’te Balıkesir (Türkiye) de düzenlenmiştir. Balıkesir’de “*Asya’nın Göstergeleri: Hüzün ve Umut*” konusu ana tema olarak kabul edilmiştir.

Bu kongrede hüzün ve umut kavramlarının tartışılmasının bazı sebepleri vardır. Nitekim son yüzyılda bilim ve teknolojide insanlığı etkileyecek nitelikte önemli gelişmeler olmuştur. Bu gelişmelere paralel olarak insanların belirli bir kısmı epeyce zenginleşmiştir; buna karşılık belirli bir kısmı ise ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan oldukça zor duruma düşmüştür. Bu yüzden ortaya çıkan değişimin ve dönüşümün bütün insanlığı olumlu yönde etkilediğini düşünmek biraz zordur. Nitekim henüz II. Dünya Savaşı’nı takip eden günlerde Theodor W. Adorno gibi düşünürler insanlığın iyiye gittiğine dair inançlarını kaybettiklerini ifade etmişlerdir. Hatta son elli yıldaki savaşlar, doğal felaketler, göçler, plansız sanayileşme gibi insanlığın geleceğini olumsuz yönde etkileyen pek çok olay birbirini takip etmektedir. Nitekim Filistin-İsrail Savaşı, Rusya-Ukrayna Savaşı, Suriye’deki iç savaş ve kargaşa, Karabağ Savaşı, Afganistan’daki etnik, mezhepsel ve siyasal mücadeleler günümüzde Asya’da devam eden başlıca gerilim kaynaklarıdır. Bunlara Kahramanmaraş depremi, Tsunamiler, Japonya’daki depremler ve nükleer patlama gibi insanlığı doğrudan olumsuz etkileyen felaketleri de ilave edebiliriz. Ayrıca dünya nüfusu hızlı bir şekilde artmış; nüfus artışına bağlı olarak insanlar çevreyi daha da kirletmişlerdir. Dahası, bilimdeki gelişmelerle birlikte ülkeler daha sofistike silahlar geliştirmiş ve toplumlar arası gerilim daha fazla artmıştır.

Savaşlar, doğal felaketleri ve insan hataları sonucunda ortaya çıkan büyük yıkımların yanı sıra, teknoloji insanlığın gelişmesi için yapılıyor gibi görünse de kötü amaçlar için de kullanılabilir. Sahte haberler (fake news) günümüz toplumlarının önemli bir sorunu hâline gelmiştir. 21. yüzyılın başlarında, New York'ta ikiz kuleler yıkıldığında ise, korku çağının giderek insanlık üzerinde şiddetini artırdığı açıkça görülmektedir. Bu korku ve endişe insanlığı ister istemez hüzne sürüklemektedir.

Bu arada bireyselleşmenin öne çıktığı günümüz dünyasında sosyal ağlar aracılığıyla yalnızlık bulaşıcı biçimde yayılmakta ve giderek insanları izole bir yaşama sürüklemektedir. Artan coğrafi hareketlilik ve göçler modern toplumları yalnızlığa sevk eden diğer faktörlerdir. Teknoloji, internet kullanımı, daha az aile içi iletişim bireyin yalnızlık sürecini hızlandırmaktadır. Geleceğin belirsizliği, yapay zekâ, geleneklere, inançlara ilişkin konularda ortaya çıkan belirsizlik insanlığın hüznünü biraz daha arttırmıştır. Fakat, bu kadar karamsarlığın olduğu bir dünyada insanlar yine de umudunu kaybetmemişlerdir. Nitekim duygusal bir roman, bir aşk şiiri ya da sonu olumlu biten bir tiyatro da bu dönemde yazılabilmektedir. Belki de insanın yaşamasına katkı sağlayan en önemli unsur umuttur.

Göstergebilim, yalnızca göstergelerin yorumlanması ve anlamlandırılmasıyla sınırlı bir disiplin değildir. Aynı zamanda insanın mekânla kurduğu derin bağları, kültürel izlerin coğrafya üzerindeki etkilerini ve insan psikolojisinin yer algısını da anlamamıza olanak tanır. Göstergebilimsel yaklaşımlar, yer duygusu, yersizlik, ekolojik bilgi ve doğa koruma gibi coğrafya ile yakından ilişkili alanlarda zengin kavramsal çerçeveler sunarak, insan ve çevre arasındaki karmaşık etkileşimleri görünür kılar. Bu bağlamda, coğrafi açıdan kritik alanların anlamlandırılması, yalnızca göstergebilimsel bir inceleme konusu değil, aynı zamanda kültürel mirasın korunması ve yeniden değerlendirilmesi açısından da büyük önem taşır. Göstergebilimin bu çok katmanlı yapısı, hüznün ve umudun coğrafi ve kültürel yansımalarını anlamak için güçlü bir araç sunar.

Bütün bu olgulardan hareketle düzenlenen Uluslararası Asya Göstergebilim Kongresinde çağımız insanının sorunlarının neler olduğu; bu sorunlara göstergebilimsel yöntemlerle nasıl çözümler üretilebileceği tartışılmıştır. Kongre bağlamında tartışılan konular kötümserliğin ve umudun farklı alanlardaki işaretlerini ortaya koymuş; bunlara mütevazî göstergebilimsel çözümler önermiştir.

Üç gün süren kongrede dünyanın farklı ülkelerinden gelen katılımcıların değerli katkılarıyla 108 bildiri tartışılmıştır. Bu bildirilerde Asya toplumlarının, farklı alanlarda dünyayı anlama ve algılama çabaları tespit edilmiştir. Bu çabalar hüznün/umut karşılığında ortaya konulmuştur. Kongre tamamlandıktan sonra, kongre katılımcılarının çoğunluğu, kongrede sunulan bildirilerini yeni-

den gözden geçirmiş ve gerekli güncellemelerden sonra bildirimlerini Kongre Organizasyon Komitesi'ne göndermişlerdir. Kongre Organizasyon Komitesi de gönderilen bildirimleri Bildiriler Kitabı olarak Türkiye'de uluslararası nitelikte bir yayınevi tarafından yayımlanmasına karar vermiştir.

Elinizdeki kitap, 26-29 Haziran 2024 tarihinde Balıkesir Üniversitesinde düzenlenen Asya'nın Göstergeleri: Hüzün ve Umut başlıklı kongreden sunulan ve belirli editörlük incelemesinden geçen nitelikli bildirimlerden oluşmaktadır. Kongreye katılım oldukça yoğun olduğundan ve buna bağlı olarak yayımlanmaya değer bildirimlerin epeyce fazla olmasından dolayı, kitap üç cilt olarak tasarlanmıştır. Kitapta yer alan yazılar tasnif edilirken, bildirimler mümkün olduğu kadar tematik gruplara ayrılmıştır. Fakat göstergebilim oldukça geniş sahaları kapsamaktadır ve bir üst disiplindir. Bu yüzden bildirimler tasnif edilirken ister istemez bazı problemlerle karşılaşmıştır. Tasnif problemleri göstergebilim alt alanları dikkate alınarak çözümlenmeye çalışılmıştır.

II. Asya Göstergebilim Kongresinin Balıkesir'de düzenlenmesinde ve bu kitabın yayımlanmasında farklı kurum ve kişilerin önemli katkıları vardır. Bu kongre Asya Semiyotik Derneği (ASIA-SEUIL), Anadolu Semiyotik Araştırmaları Derneği (ANASEM-BALIKESİR), Uluslararası Semiyotik Araştırmaları Derneği (IASS-PARİS), Türk Dil Kurumu, Türkiye Göstergebilim Çevresi (TGÇ), TAMGA gibi kurum, dernek ve toplulukların verimli iş birliği ile düzenlenmiştir. Bu yüzden bütün bu dernek ve kurumların yetkili ve yöneticilerine öncelikle teşekkür ederiz. Yemek, ulaşım, kongre belgelerinin basımı, kongre salonlarının organizasyonu vb. konuları Balıkesir Üniversitesi'nin değerli katkılarıyla çözüme kavuşturduk. Bu bakımdan Balıkesir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yücel OĞURLU başta olmak üzere, kongre organizasyonunda görev alan Balıkesir Üniversitesi rektör yardımcısına, Balıkesir Üniversitesi'nin emeği geçen bütün öğretim elemanı, idari personel ve öğrencilerine çok teşekkür ederiz. Kongrede 50 kişilik katılımcı grubunun konaklama ve şehir içi ulaşımını sağlayan Balıkesir Büyükşehir Belediyesine ve Belediye Başkanı Ahmet AKIN'a ayrıca teşekkür ederiz. Dünyanın farklı ülkelerinden ve Türkiye'den kongreye katılan bütün meslektaşlarımıza, kongre organizasyon komitesi üyelerine bu güzel organizasyonun düzenlenmesinde katkılarından dolayı minnettarız. Son olarak Kongre Bildiriler kitabının basımını titizlikle gerçekleştiren İhlamur Yayınevi sahibi sayın Hakan Sarı'ya minnettarız.

Prof. Dr.
Sung Do KIM
(Kore Üniversitesi)

Prof. Dr.
Mustafa ÖZSARI
(Balıkesir Üniversitesi)

Doç. Dr.
Bekir DERİNÖZ
(Balıkesir Üniversitesi)

Editörler

PREFACE

Semiotics (semiology) is a field of study dedicated to the systematic analysis of the interpretation, production, and functioning of all types of sign systems. In other words, semiotics examines the processes of signification. This implies that semiotics investigates meaning, the domain of meaning, and all perspectives that shape and define signification. In this respect, cultural systems such as language, literature, cinema, music, architecture, and fashion fall within the scope of semiotic studies.

All sign systems have a material medium, which may be more or less apparent. For instance, spoken language may not seem material; however, linguists have long established that sounds are carried by sound waves. Similarly, literature is not merely about meaning; it also requires specific material media, such as paper, computer screens, or even engravings on stone. In painting, canvases and paints are indispensable material elements.

Art is an aesthetic construct that arises from the meaningful relationship between matter and meaning. In this regard, matter alone does not convey meaning. It is only when matter and meaning come together and are reinterpreted that a meaningful structure emerges. Semiotics originated from the desire to interpret and make sense of these relationships.

The foundations of semiotics were laid in the early 20th century. Initially pioneered by linguists and logicians, this discipline rapidly evolved into a meta-discipline encompassing nearly all social and human sciences. Semiotics provides analytical methods for various types of texts, including literary, religious, scientific, political, moral, legal, and economic ones. Furthermore, fields such as code analysis, inter-code relationships, anthropology, communication, advertising, architecture, design, tourism, gastronomy, radio-television, film studies, archaeology, zoology, and ethnology utilize semiotic methods and terminology in their research. This demonstrates the widespread application of semiotics as a methodological discipline in the contemporary academic landscape.

Interest in semiotics has steadily increased since the early 20th century, a trend that holds true for Türkiye as well. While initially applied solely to literature, semiotics has, over the course of a century, evolved into an independent scientific discipline. Moreover, an overview of studies on semiotics reveals that this field has succeeded in establishing a consistent theoretical framework.

In the 21st century, humanity has experienced significant transformations. Among the most prominent of these is the shift of global power centers from the West to the East. Over the past fifty years, nations in Asia, particularly Japan, Korea, China, and India, have made significant advancements in science, art, commerce, and tourism, leading transformative changes worldwide.

As part of these transformations, Asian countries have sought to establish institutions across various fields. One such institution is the Asian Semiotics International Association (ASIA), headquartered in Seoul. Established in 2021, ASIA resolved to organize biennial International Asian Semiotics Congresses as its first major initiative. The first congress was held in Seoul, South Korea, on October 15–17, 2022. The second International Asian Semiotics Congress of ASIA was organized in collaboration with Balıkesir University, the Balıkesir Metropolitan Municipality, ANASEM (Anatolian Semiotics Research Association), TGÇ (Turkish Semiotics Circle), and TAMGA, and took place on June 26–29, 2024, in Balıkesir, Türkiye. The theme of this congress was “Signs of Asia: Blues and Hope.”

Semiotics is not merely confined to the interpretation and signification of signs. It also allows us to understand the profound connections humans establish with places, the cultural imprints on geography, and the psychological perception of place. Semiotic approaches offer rich conceptual frameworks in fields closely tied to geography, such as sense of place, displacement, ecological knowledge, and nature conservation, making visible the complex interactions between humans and their environment. In this context, the interpretation of geographically critical areas is not solely a matter of semiotic inquiry but also of great importance for the preservation and reevaluation of cultural heritage. The multilayered structure of semiotics provides a powerful tool for understanding the geographical and cultural reflections of melancholy and hope.

Against this backdrop, the International Asian Semiotics Congress sought to explore the challenges faced by contemporary humanity and propose solutions through semiotic methods. Discussions during the congress highlighted the signs of pessimism and hope across different fields, offering modest semiotic solutions.

During the three-day congress, 108 papers were presented and debated, with valuable contributions from participants from various countries. These papers identified efforts by Asian societies to understand and perceive the world through different lenses, framed within the dichotomy of blues and hope. After the congress, most participants revised and updated their presentations, which were subsequently submitted to the Congress Organizing Committee. The com-

mittee decided to publish these submissions as the Proceedings Book through an internationally recognized publishing house in Türkiye.

The book in your hands comprises qualified papers presented at the “Signs of Asia: Blues and Hope” congress, held at Balıkesir University from June 26 to 29, 2024, and reviewed by editors. Given the high level of participation in the congress and the large number of publishable papers, the book has been divided into three volumes. The papers were categorized thematically as much as possible, although, as a meta-discipline, semiotics encompasses an extensive range of fields. Inevitably, challenges arose during this categorization process, which were addressed by considering the subfields of semiotics.

The second Asian Semiotics Congress, held in Balıkesir, and the publication of this book owe much to the significant contributions of various institutions and individuals. The congress was organized through the productive collaboration of institutions and associations such as the Asian Semiotics Association (ASIA-SEUIL), the Anatolian Semiotics Research Association (ANASEM-BALIKESİR), the International Association for Semiotic Studies (IASS-PARIS), the Turkish Language Association, the Turkish Semiotics Circle (TGÇ), and TAMGA. We extend our heartfelt gratitude to the authorities and leaders of these institutions and associations.

Many logistical aspects, including meals, transportation, printing of congress documents, and the organization of congress halls, were addressed with the valuable support of Balıkesir University. In this regard, we extend our deepest thanks to the Rector of Balıkesir University, Prof. Dr. Yücel OĞURLU, as well as to the vice rectors, faculty members, administrative staff, and students who contributed to the congress organization. We also express our gratitude to the Balıkesir Metropolitan Municipality and its mayor, Ahmet AKIN, for providing accommodation and transportation for 50 participants. Lastly, we are indebted to all the colleagues from Türkiye and abroad who participated in the congress, the members of the Congress Organizing Committee for their contributions, and the Ideal Culture Publishing Board and Hakan Sarı, the owner of Ihlamur Publishing House, for their meticulous work in printing the Proceedings Book.

Prof. Dr.
Sung Do KIM
(Kore University)

Prof. Dr.
Mustafa ÖZSARI
(Balıkesir University)

Assoc. Prof. Dr.
Bekir DERİNÖZ
(Balıkesir University)

Editors

KONGRE AÇILIŞ
KONUŞMALARI

*(OPENING SPEECHES
OF THE CONGRESS)*

Prof. Dr. Mustafa ÖZSARI

ANASEM BAŞKANI / Balıkesir Üniversitesi

Sayın Rektörüm, Değerli Katılımcılar;

“Asyanın Göstergeleri: Hüzün ve Umut” başlıklı kongremize hepiniz hoş geldiniz. Konuşmama, göstergebilimin dünyadaki iki kurucusundan biri olan Charles S. Peirce’ın “Her şey bir işarettir” cümlesiyle başlamak istiyorum. Her türlü göstergenin üretilmesi, yorumlanması ve anlamlandırılması süreçlerinin sistemli bir şekilde incelenmesi anlamına gelen göstergebilim, yirminci yüzyılın başlarında kurulan ve gelişimini hızla sürdüren yeni bir bilim dalıdır. Her türlü edebî, siyasi, dinî, ahlâki ve felsefi metinleri göstergebilimin geliştirdiği yöntemlerle incelemek mümkündür. Bu bakımdan göstergebilim henüz genç bir bilim olmasına rağmen hızla gelişmeye devam etmekte ve insanlığı etkilemektedir. Göstergebilimin çağımızdaki önemini dikkate alarak, II Asya Göstergebilim Kongresi’ni Balıkesir’de düzenlemek için gerekli hazırlıkları yaptık. Bu önemli kongreye katılımlarınızdan dolayı hepinize çok teşekkür ederim.

Bu kongrenin hazırlık süreci 2022 yılında Selanik’te düzenlenen Dünya Göstergebilim Kongresi’ne kadar uzanmaktadır. 2. Asya Göstergebilim Kongresi’ni Balıkesir’de düzenleme fikrini, sevgili dostum ve kongre ortağımız Prof. Dr. Sung Do Kim ve Balıkesir Vali Yardımcımız Sayın Şükrü Kara ile birlikte oluşturduk. Sayın Sung Do Kim bu fikri geliştirdi ve Seul’de düzenlenen Birinci Asya Göstergebilim Kongresi’nde, Asya Göstergebilim Derneği Yönetim Kurulu, Sung Do Kim başkanlığında bir araya gelerek İkinci Asya Göstergebilim Kongresi’nin Balıkesir’de yapılmasına karar verdi. Bu karar üzerine Asya Göstergebilim Derneği ve merkezi Balıkesir’de bulunan ve 2014 yılında kurulan ANASEM ile birlikte İkinci Asya Göstergebilim Kongresi’ni düzenlemek için çalışmalara başladık. Bu kongreyi Balıkesir Üniversitesi, Kore Üniversitesi, Balıkesir Büyükşehir Belediyesi, Türkiye Göstergebilim Çevresi, TAMGA ile ortaklaşa düzenledik. Kongremizin ana teması Asya’nın İşaretleri: Hüzün ve Umut olarak belirlenmiştir. Bu doğrultuda kongremizi dünyanın 5 kıtasından 50 yabancı bilim insanı ve Türkiye’nin hemen her bölgesinden 60 Türk bilim insanının katılımı ile gerçekleştireceğiz.

İnsanlığın iki ortak duygusu olan hüznün ve umudu farklı disiplinler ve göstergebilimsel terminoloji perspektifinden tartışacağız. Kongre başkanı olarak, insanlığın iki ortak kavramını Balıkesir Üniversitesi bünyesinde tartışmaktan ve sonuçlarını dünyaya yaymaktan son derece mutluyum. Kongremizin Balıkesir’de dünyaya çok güzel sinyaller vereceğine eminim. Bu kongrenin düzenlenmesinde en büyük katkıyı sağlayanlardan biri de değerli meslektaşım Prof. Dr. Sung Do Kim’dir. Kongre süreci ile ilgili bazı problemlerle karşılaştığımızda, Sung Do Kim asla geri adım atmadı ve şartlar ne olursa olsun bu kongrenin yapılacağını söyledi. Onun olumlu ve kararlı tavrı beni çok cesaretlendirdi. İkinci olarak, kongremizin davetli konuşmacıları Prof. Dr. Hidetaka Ishida, Prof. Dr. Masimo Leone, Prof. Dr. Seema Khanwalker her türlü zorluğa göğüs gererek davetli konuşmacı statüsünde ve hiçbir karşılık beklemeden dünyanın öbür ucundan şehrimize gelerek bizleri onurlandırdılar. Onlara minnettarım. Kongre ortaklarımız TGÇ ekibi ve Tamga ekibi kongrenin gelişim sürecine önemli katkılarda bulundular. Her iki ekibe de katkılarından dolayı teşekkür ediyorum. Kongremizin Balıkesir Üniversitesi Kampüsü’nde gerçekleşmesini teşvik eden ve üniversitemizin tüm imkanlarını bizlere sunan Balıkesir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yücel Oğurlu’ya derin şükranlarımızı sunarım. İkinci Asya Göstergebilim Kongresi sizlerin değerli katkılarıyla gerçekleşiyor. Her şeyin bir işaret olduğu bu dünyadaki sınırları ve işaretleri anlama yolculuğumuzda yanımızda olduğunuz için hepinize teşekkür eder; kongremizin başarılı geçmesini dilerim.

Prof. Dr. Mustafa ÖZSARI

President of ANASEM / Balıkesir University

Dear Rector, Distinguished Participants;

Welcome to our congress titled Signs of Asia: Blues and Hope. I would like to start my speech with the sentence of Charles S. Peirce, one of the two founders of semiotics in the world, “Everything is a sign”. Semiotics, which means the systematic researches of the processes of producing, interpreting and making sense of all kinds of signs, is a new branch of science that was established at the beginning of the twentieth century and continues its development rapidly. It is possible to examine all kinds of literary, political, religious, moral and philosophical texts with the methods developed by semiotics. In this respect, although semiotics is still a young science, it continues to develop rapidly and affects humanity. Considering the importance of semiotics in our age, we made the necessary preparations to organize the II Asian Semiotics Congress in Balıkesir. I would like to thank all of you very much for your participation in this important congress.

The preparation process of this congress dates back to the World Congress of Semiotics held in Thessaloniki in 2002. We created the idea of organizing the 2nd Asian Semiotics Congress in Balıkesir together with my dear friend and congress partner Prof. Dr. Sung Do Kim and our Deputy Governor of Balıkesir, Mr. Şükrü Kara. Mr. Sung Do Kim developed this idea and at the First Asian Semiotics Congress held in Seoul, the Board of Directors of the Asian Semiotics Association came together under the chairmanship of Sung Do Kim and decided to hold the Second Asian Semiotics Congress in Balıkesir. Upon this decision, we started to work to organize the Second Asian Semiotics Congress together with the Asian Semiotics Association and ANASEM, which was established in 2014 and headquartered in Balıkesir. We organized this congress jointly with Balıkesir University, Korea University, Balıkesir Metropolitan Municipality, Turkish Semiotics Circle, TAMGA. The main theme of our congress is Signs of Asia: Sadness and Hope. In this direction, we will hold our congress

with the participation of 50 foreign scientists from 5 continents of the world and 60 Turkish scientists from almost every region of Turkey.

We will discuss blues and hope, which are the two common emotions of humanity, from the perspective of different disciplines and semiotic terminology. As the president of the congress, I am extremely happy to discuss two common concepts of humanity within Balıkesir University and to spread the results to the world. I am sure that our congress will give very good signals to the world in Balıkesir. One of the people who made the greatest contribution to the organization of this congress is my esteemed colleague Prof. Dr. Sung Do Kim. When we faced some problems with the congress process, Sung Do Kim never backed down and said that this congress will be held regardless of the circumstances. I was very encouraged by his positive and determined attitude. Secondly, the invited speakers of our congress, Prof. Dr. Hidetaka ISHIDA, Prof. Dr. Masimo Leone, Prof. Dr. Seema Khanwalker, honored us by coming to our city from the other side of the world as invited speakers and without expecting anything in return. I am grateful to them. Our congress partners, TGÇ team and Tamga team, made significant contributions to the development process of the congress. I would like to thank both teams for their contribution. I would like to express our deep gratitude to Balıkesir University Rector Prof. Dr. Yücel Oğurlu, who encouraged our congress to be held on the Balıkesir University Campus and offered us all the opportunities of our university. The Second Asian Semiotics Congress is taking place with your valuable contributions. Thank you all for being with us on our journey to understand the secrets and signs in this world where everything is a sign; I wish our congress to be successful.

Prof. Dr. Sung Do KIM

ASIA Başkanı / Kore Üniversitesi

Değerli bilim insanları, organizatörler, tüm katılımcılar, özellikle bu tarihi konferansın düzenlenmesinde büyük çaba sarf eden Profesör Mustafa Özsari ve Uluslararası Asya Göstergebilim Derneği Onursal Başkanımız;

Burada, Balıkesir topraklarında bulunmak, birçok seçkin göstergebilimci ve genç araştırmacı ile tanışmak büyük bir onurdur. Son derece neşeli olan bu andaki hissimi tarif etmek için doğru kelimeleri bulamıyorum. Öncelikle, Uluslararası Asya Göstergebilim Derneği'nin başkanı olarak, bu ikinci uluslararası Asya göstergebilimi kongresini gerçekleştirmek için gösterdiğiniz tüm çabalar ve misafirperverliğiniz için çok teşekkür ederim.

Bildiğiniz gibi derneğimiz 2022 yılının Şubat ayında Kore, Japonya, Çin, Hindistan, Vietnam, Türkiye, Rusya, İran, Fransa, İtalya, İspanya, Bulgaristan olmak üzere 12 farklı milleti temsil eden 20 seçkin göstergebilimci ile kuruldu. Zoom üzerinden yapılan bu toplantıda başkan, başkan yardımcısı, genel sekreter, icra kurulu üyeleri gibi büro üyelerini seçtik. Ardından, Asya göstergebiliminin ilk konferansı Ekim 2022'de Seul'de Kore Üniversitesi'nde, Hidetaka Ishida, Massimo Leone, Seema Khanwalkar ve Doğan Günay gibi seçkin bilim insanlarının katılımıyla hibrit bir yöntemle iki gün boyunca gerçekleştirildi. Derneğimiz, IASS, Uluslararası Göstergebilimsel Araştırmalar Derneği'nin kolektif ve çağrışımsal bir üyesi olarak kabul edildi. Asya göstergebilim derneğinin temel amacı, Asya ve Avrupa'daki göstergebilimciler arasında akademik ve kültürel alışverişi teşvik etmektir. Aslında, yakın bir gelecekte derneğimizi Avrupa'ya genişletmek için Asya ve Avrupa göstergebilimi arasında köprü kurmak gibi bir hayalim ve vizyonum var. Bu bağlamda, Türkiye'nin üyeliği çok olumlu bir sembol olabilir, çünkü ülkeniz iki kıta arasında, Asya ve Avrupa arasında yer almaktadır. Bu nedenle, ikinci Asya semiyotik kongresinin Anadolu topraklarında gerçekleştiğini görmekten son derece mutluyum. Dünyanın en büyük kıtası olan Asya, sadece çok zengin bir kültüre ve tarihe değil, aynı

zamanda bilimde, sanatta ve göstergebilim de büyük potansiyele sahiptir. Asya'da Mezopotamya, İndus, Çin'de Sarı Nehir olmak üzere üç insan uygarlığı olduğunu hatırlatmama lütfen izin veriniz. Jeopolitik açıdan Hindistan, Çin, Rusya, Japonya, Türkiye, Kore gibi çok önemli bazı süper güçlerin yaşadığını da belirtmek isterim. Bütün bunlar Asya'nın daha dinamik kültürel, entelektüel ve akademik değişimleri teşvik etmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bugünkü toplantımız bu bağlamda bir örnek teşkil edebilir. Asya Göstergebilim Derneğinin ikinci konferansından ve bu tarihi olaydan büyük bir başarı elde etmemizden keyif almanızı diliyorum.

Prof. Dr. Sung Do KIM

President of ASIA / Korea University

Dear distinguished scholars, organizers, all participants, in particular professor Mustafa Ozsari who made an immense effort to organize this historic conference, and our honorary president of Asian semiotics international association;

It is a great honor to be here in land of Balikesir and to meet so many eminent semioticians and young researchers. I can't find out the right words to describe my feeling in this moment which is extremely joyful. First of all, as the president of Asian semiotics international association, I would like to express my deep thanks, your hospitality and all endeavours you did to accomplish this second international congress of Asian semiotics.

As you know, our association was founded on the February 2022 with 20 eminent semioticians who represent 12 different nationalities, Korea, Japan, China, India, Vietnam, Turkey, Russia, Iran, France, Italy, Spain, Bulgaria. In this meeting through the zoom, we elected the bureau member such as president, vice-president, secretary general, and members of executive committee. Then, the first conference of Asian semiotics was held on October 2022 in Seoul, Korea University, during two days through a hybrid modality and with the participation of distinguished scholars such as Ishida Hidetaka, Massimo Leone, Seema Khanwalkar, and Dogan Gunay. Our association was recognized as a collective and associative member of the IASS, International Association of Semiotic Studies. The main goal of Asian semiotics association is to promote academic and cultural exchange among semioticians in Asian and Europe. In fact, I have a dream and a vision to bridge Asian and European semiotics in expanding our association to Europe in a near future. In this regard, the membership of Turkiye might be a very positive symbol because your nation is located between two continents, Asia and Europe. Therefore, I am extremely happy to see the second Asian semiotic congress happened in the lands of Anatoly. Asia, the largest continent in the world has not only a very rich culture, and history, but also many potentials in the sciences, in the

arts, including the semiotics. Let me remind, in Asia there are three cradle of human civilizations, Mesopotamia, Indus, Yellow River in China. Of course, in terms of geopolitics, some very important superpowers such as India China, Russia, Japan, Turkiye, Korea. Asia needs to foster more dynamic cultural, intellectual, academic exchanges. Our meeting today might be exemplary in this context I wish you would enjoy our second conference of Asian semiotics and a great success of this historic event.

Prof. Dr. Hidetaka ISHIDA

ASIA Onursal Başkanı / Tokyo Üniversitesi

Değerli Anadolu Semiyotik Araştırmaları Derneği üyeleri ve dünya çapındaki göstergebilim derneklerinden kıymetli meslektaşlarım;

İki yıl önce dünyanın dört bir yanından göstergebilim araştırmacısı dostlarımızla birlikte kurduğumuz Uluslararası Asya Göstergebilim Derneği'nin (ASIA) ikinci konferansında sizlerle bir arada olmaktan büyük onur ve mutluluk duyuyorum.

Bu güzel ortamda ve tarihi şehirde, farklı dilsel, kültürel ve sosyal altyapılardan gelen meslektaşlarımızın göstergebilimin güncel zorlukları üzerine özgürce fikir alışverişinde bulunması her zamankinden daha önemli ve anlamlıdır. Organizatörler tarafından belirlenen temayı, akademik vicdanın bir ifadesi olarak değerlendiriyorum.

Bu tema, bizi dünyanın giderek karmaşıklaşan sorunlarına karşı göstergebilimin nasıl bir katkı sağlayabileceğini ve araştırmalarımızın ışığının nasıl bir umut getirebileceğini ciddi biçimde düşünmeye davet ediyor. Hiyerarşik farklılaşmanın ilerlediği ve bölünmelerin derinleştiği bir dünyada, göstergebilimle ne başarabiliriz? Bu, derin ve anlamlı bir sorudur.

Örneğin, 20. yüzyılın ortalarından bu yana dünya bilişim alanında büyük bir artış yaşadı. Başlangıçta, bunun tüm dünyayı insanların özgürce diyalog kurabileceği bir "küresel köy"e dönüştüreceğine dair büyük umutlar vardı. Ancak bugün internet, bölücü iletişim sorunlarını da beraberinde getirerek birçok trajik gelişmeyi görmeyi acı verici hale getirmiştir.

Hızla zorlaşan dünyamızda, kültüre ve dünyaya göstergebilimsel yaklaşımları uzun vadeli bir perspektiften tartışma fırsatına sahip olmak oldukça değerlidir. Göstergebilim, belki de anında değişim yaratabilecek bir bilgi türü değildir; ancak göstergelerin dünyanın anlamını şekillendirdiğine inanıyorum.

Bu noktada, biyosemiyotikçi ve biyokimyacı Dr. Jesper Hoffmeyer ile uzun zaman önce yaptığım bir konuşmayı hatırlıyorum. Japonca bir eğitici televizyon programı için Kopenhag'daki evinde kendisiyle bir araya gelmişim. Profesör Hoffmeyer, hayatı bir “bilgi” olarak değil, bir “anlam”ın ortaya çıkışı olarak anlamak gerektiğini savunmuştu ve bu düşüncesini “göstergesel özgürlük” anahtar kavramı ile teorileştirmişti.

Bugün, göstergesel özgürlük kavramının daha da geliştirilmesinin ve kültürel ifadelerin, sosyal iletişimlerin veya medeniyetler arası etkileşimlerin salt bilgi hesaplaması yerine bu perspektifle ele alınmasının daha zengin bir anlayışa yol açabileceğine ve dünyanın daha yaşanabilir bir yer haline gelmesine katkıda bulunacağına inanıyorum.

Göstergebilimsel özgürlük kavramını düşünen, uygulayan ve bunu dünyaya taşıyanlar biz göstergebilimcilerdir. Bu umutla, önümüzdeki üç gün boyunca Uluslararası Asya Göstergebilim Derneği'nin ikinci konferansında yapılacak tartışmaları heyecanla bekliyorum. İlginiz için teşekkür ederim.

Balıkesir, Türkiye, 27 Haziran 2014

Prof. Dr. Hidetaka ISHIDA

ASIA Honorary President / Tokyo University

Dear colleagues of the Turkish Semiotics Association, and esteemed members of semiotic societies worldwide;

It is a great honor and privilege to be among you at the second conference of the Asian Semiotics International Association (ASIA), which we established two years ago with fellow semiotic researchers from across the globe.

In this remarkable setting and historic city, it is more important than ever for colleagues from diverse linguistic, cultural, and social backgrounds to engage in an open exchange of ideas about the pressing challenges in semiotics. I view the theme chosen by the organizers as an expression of academic conscience, prompting us to reflect deeply on how semiotics can contribute to the increasingly complex challenges facing our world and what hope our research can illuminate.

In a world where hierarchical distinctions grow sharper and divisions deepen, what can semiotics achieve? This question is both profound and significant.

Since the mid-20th century, the world has witnessed a surge in informatization, initially sparking hope that the entire world could unite as a “global village” fostering free dialogue among its inhabitants. However, the current reality of the internet, with its divisive and often destructive communication issues, has made witnessing its evolution increasingly disheartening.

Amid this rapidly evolving and challenging context, the opportunity to discuss semiotic approaches to culture and the world from a long-term perspective is invaluable. While semiotics may not bring about immediate changes, I firmly believe that signs are the foundation of the world’s meaning.

When considering these matters, I am often reminded of a conversation I had long ago with Dr. Jesper Hoffmeyer, a renowned biosemiotician and bioc-

hemist, during a visit to his home in Copenhagen for a Japanese educational television program. Professor Hoffmeyer advocated for understanding life not as “information,” but as the emergence of “meaning,” a perspective he encapsulated with the concept of “semiotic freedom.”

Today, I wholeheartedly believe that advancing the concept of semiotic freedom and interpreting cultural expression, social communication, and inter-civilizational interactions through this lens, rather than as mere informational processes, can lead to richer insights and contribute to a more hopeful and livable world.

Semioticians are uniquely positioned to conceptualize, practice, and bring semiotic freedom to the forefront. With this hope, I eagerly anticipate the stimulating discussions over the next three days at the second conference of the Asian Semiotics International Association.

Thank you for your attention.

Balıkesir, Turkey, June 27, 2014

Prof. Dr. Yücel OĞURLU

Rektör / Balıkesir Üniversitesi

Saygıdeğer öğretim üyeleri, kıymetli akademisyenler, değerli meslektaşlarım ve değerli dinleyiciler;

Öncelikle konuşmama yurtdışından bu sempozyum için gelip aramıza katılan saygın bilim insanlarını selamlayarak başlamak istiyorum.

Bugün burada, ülkemizde yeterince işlenmemiş bir alan olan semiyotik bilimi üzerinde tarihi bir sempozyum için bir araya geldik. İnsanlık tarihinin en temel sorularından biri olan, “anlam nasıl inşa edilir?” sorusunun cevabını arayan semiyotik sahası, bir bilim dalı olmanın ötesinde bir içerik ve anlam taşır. Semiyotik, diğer bilinen adıyla göstergibilim, dil, kültür, hukuk, sanat, teknoloji ve hatta günlük hayatımıza kadar uzanan geniş bir alanda bizlere rehberlik eden bir inceleme yöntemidir. Bu bağlamda, göstergibilim bakış açısıyla her birimiz kendi bilim dalımız içindeki göstergeler ve anlamlar üzerinden kurduğumuz ilişkileri değerlendirme fırsatına sahip oluruz.

Bir hukukçu olarak ve aynı zamanda dilbilimle yakından ilgilenen birisi olarak, göstergeler sisteminin toplum düzenini şekillendirmedeki gücünü yakinen biliyorum. Hukuk, insanlığın adalet arayışının bir sonucu olarak ortaya çıkmışken, bu arayışın temelinde de bir anlam üretme ve paylaşma sisteminin olduğu görülür. Kanunlar sadece maddelerden oluşan metinler olarak görülmemelidir; onların ardında bir dil, bir niyet vardır ve bir gösterge sistemi olduğu açıktır. Adaletin gerçek anlamda tecellisi, çoğu zaman bu göstergelerin nasıl anlaşılacağına bağlı olarak şekillenir.

Bu çerçevede, semiyotiğin diğer bir güçlü alt alanı olarak dilbilimin, dili sadece bir araç olarak görmediğini; aynı zamanda onun semantik boyutuyla anlamı yeniden şekillendiren bir yapı olduğunun farkında olmalıyız. Örneğin, bir kelimenin anlamı, kullanıldığı bağlama ve alıcının onu nasıl yorumlandığına göre farklılaşabilir. Bu sebeple semiyotik yaklaşım, önümüzdeki bütün metinlerin

yorumlanmasında önemli bir metodoloji olarak durur. Diğer yandan semiyotik, yalnızca hukuk ve dilbilimle sınırlı değildir. Göstergeler, mimariden teknolojiye, sinemadan medya analizine kadar her sahada önümüze çıkar. Günümüzün dijital dünyasında, algoritmalar bile birer göstergeler sistemine dönüşmüş durumdadır. Bu göstergeleri doğru okuyup anlamlandırabilmek, akademik açıdan önemli olduğu gibi, birey ve toplum olarak daha bilinçli hareket etmemiz bakımından da değerlidir.

Değerli katılımcılar,

Bu sempozyumun, disiplinler arası bir alan olan semiyotiğin farklı yüzlerini ve sunduğu fırsatları keşfetmemize vesile olacağına inanıyorum. Burada yapılacak tartışmaların, göstergeler üzerinden anlam üretme sürecimize yeni perspektifler kazandıracağına kuşku duymuyorum. Bu etkinlik konunun uzmanları olan, yurtiçinden ve yurtdışından katılan saygın bilim insanları olan sizlerin katkılarıyla zenginleşecektir. Sempozyumun sadece akademik bir fikir alışverişi ve paylaşım olarak değil, aynı zamanda farklı alanları birbirine bağlayan köprüler inşa edeceğini, yeni proje ve makalelerin temelini burada atılacağını düşünüyorum. Sempozyumun hayırlı olması dileğiyle, sizleri sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Sabrınız için teşekkür ederim.

Prof. Dr. Yücel OĞURLU

Rector / Balıkesir University

Distinguished expert guests, faculty members, esteemed academicians and colleagues from abroad;

First of all, I would like to start by greeting the esteemed scientists who came from abroad and joined us for this Symposium. Today, we have come together here for a Symposium on the science of semiotics, which has not been sufficiently processed in our country. The field of Semiotics, which seeks the answer to one of the most fundamental questions in human history, “How is meaning constructed?”, has a content and meaning beyond being a branch of science. Semiotics, also known as semiology, is a method that guides us in a wide area ranging from language, culture, law, art, technology and even our daily lives. In this context, from a semiotic perspective, we have the opportunity to evaluate the relationships that each of us establishes through signs and meanings within our own branch of science.

As a lawyer and also as an academician who is closely interested in linguistics, I know very well the power of the system of signs in shaping the social order. While law emerged as a result of humanity’s search for justice, it is seen that this search is based on a system of producing and sharing meaning. Laws should not be seen as texts consisting of only articles. There is a language and an intention behind them, and it is clear that there is a sign system that supports them. The real manifestation of justice is often shaped by how these signs are understood.

In this context, we should be aware that linguistics, another strong field of semiotics, does not see language only as a tool, but also as a structure that reshapes meaning with its semantic dimension. For example, the meaning of a word can differ depending on the context in which it is used and how the recipient interprets it. For this reason, the semiotic approach stands as an important methodological tool in the interpretation of all the texts in front of us.

On the other hand, semiotics is not limited to law and linguistics. Signs appear before us in every field, from architecture to technology, from cinema to media analysis. In today's digital world, even algorithms have become a system of signs. Being able to read and interpret these signs correctly is important from an academic perspective, as well as valuable in terms of acting more consciously as individuals and as a society.

Dear participants,

I believe that this symposium will help us discover the different faces of semiotics, an interdisciplinary field, and the opportunities it offers. I have no doubt that the discussions to be held here will bring new perspectives to our process of producing meaning through signs. This event will be enriched with the contributions of you, the experts on the subject and respected scientists from Turkey and abroad. I believe that the symposium will not only be an academic exchange and sharing of ideas, but will also build bridges connecting different fields, and that the foundations of new projects and articles will be laid here.

I greet you with my sincere feelings and respect, wishing the symposium to be beneficial.

Thank you for your patience.

UYGULAMALI
GÖSTERGEBİLİM
(*APPLIED SEMIOTICS*)

Sanat Eseri Okumalarında Hüzün ve Umut Kavramları Bağlamında Göstergebilimsel Bir Analiz

Fatma Çiftçi

Dr. Fatma Çiftçi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi, Seramik ve Cam Bölümü, fatma.ciftci@bilecik.edu.tr, Orcid: 0000-0003-2246-2671.

Özet: Sanat eseri izleyiciyle görsel olarak iletişim kurmakta, izleyicinin kültürel belleğindeki birikim ve deneyimlerden yola çıkarak izleyende bir duygu oluşturmaktadır. Bu iletişimin kurulması insanların kültürel belleğinde aynı anlamları taşıyan bir göstergeler arşivinin bulunmasına dayanır. Bu birikim yıllar içerisinde oluşmakta ve bildik simgeler veya gösterenler sayesinde sanat eseri izleyiciyle iletişim kurmaktadır.

Göstergebilim, gösterenlerle, bunların taşıdıkları anlamlarla ve bu anlamaların üretildiği kaynaklarla ilgilenen bir bilim dalıdır. Sanat eseriyle karşılaşan izleyici kendisine tanıdık gelen, çağrışımlarla dolu imgeler üzerinden eseri okumaya başlar ve bu ilişki yeni anlamlar üretir. Öte yandan sanatçı zamanla üretimlerinde kendi plastik dilini oluşturmaya başlar ve eserlerin okuması yapılırken sanatçının kendi çağrışımları ve ifadeleri de değerlendirilir. Sanat eserinin taşıdığı imgelerin anlama olan katkısının yanı sıra kavramsal olarak malzeme ile olan ilişkisi de anlama önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır.

Bu çalışmada hüznün ve umut kavramları bağlamında Asya ülkelerinden seçilen plastik sanatlar eserlerinin göstergebilim metodolojisi ve terminolojisi üzerinden okuması yapılmaktadır. Eser okuması yapılırken sanatçının belleği, imgelere yüklemiş olduğu anlam ve yapıtı ürettiği dönem de yapıtı anlamak için birer ipucu niteliği taşımaktadır. Sanatçının eserlerinde kullandığı bazı imgeler/gösterenler sanatçının kendine ait duygu veya çağrışımlarıyla ilgili olsa da izleyiciyle yapıtın kurduğu ilişki eserin nihai anlamını oluşturmaktadır.

Anahtar kelimeler: Göstergebilim, Plastik Sanatlar, Plastik Dil, Sanat Eseri

Abstract: *The work of art serves as a means of visual communication with the observer, evoking emotional responses that are influenced by the viewer's cultural memory and accumulated experiences. The foundation of this communication is predicated upon the presence of an archive of symbols that possess identical meanings within individuals' cultural recollection. Over time, the visual repertoire within the brain develops, and artistic creations establish a connection with viewers through recognizable symbols or signifiers.*

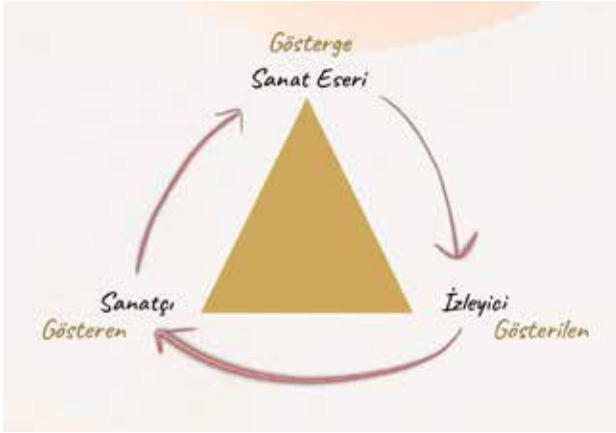
The academic field of semiotics focuses on the study of signifiers, their conveyed significance, and the genesis of these significances. The observer who comes across a piece of artwork initiates the process of interpreting the artwork by relying on familiar images that are imbued with associations, thereby generating novel interpretations. Conversely, the artist gradually develops his own flexible language in his creations, and the artist's personal connections and expressions are also assessed when analyzing the artworks. Furthermore, apart from the visual representations conveyed by the artwork, its conceptual connection with the material also plays a substantial role in enhancing comprehension.

This study uses semiotics methodology and terminology to analyze selected works of plastic art from Asian countries within the framework of sadness and hope. When analyzing the artworks, it is important to consider the artist's recollection, the significance they assign to the images, and the historical context in which they created the piece. These factors can provide valuable insights into comprehending the artwork. The artist's use of images and indicators in their works is influenced by their personal emotions and associations. However, the true significance of the work lies in the connection between the work and the audience.

Keywords: *Semiotics, Plastic Arts, Plastic Language, Work of Art*

1. Giriş

İletişim en temel düzeyde iletiyi gönderen, iletiyi alımlayan ve iletinin kendisinden oluşan bir üçgenden oluşmaktadır. Sanat eserinin izleyiciyle kurduğu iletişim biçiminde bu üçgen sanatçı, izleyici ve sanat eserinden oluşurken iletiyi gönderen kaynak olarak “gösteren” sanatçının kendisinden oluşmaktadır (Şekil 1). Sanatçı – sanat eseri – izleyici arasındaki bu tür bir etkileşimde plastik sanatlar alanında çalışan bir sanatçı biçimsel-görsel aktarımı kullanmaktadır. Sanatçı, hedeflediği izleyici kitlesine erişmek için iletinin yani sanat eserinin taşıyacağı anlamı oluşturan öğeleri bir araya getirirken toplumca uzlaşmış kültürel kodlardan yola çıkmaktadır. Kendisi de yaşadığı toplumun kültürel belleğine sahiptir ve sözlü iletişimde olduğu gibi görsel iletişimde de ortak değerler, kültürel belleğe yaslanarak izleyiciye mesajlar iletmektedir. İzleyicinin kültürel belleğinde bir göstergeler arşivinin varlığı, özdeş yorumları sürekli kılarak bu iletişimi mümkün hale getirir. Bu birikim zaman içinde giderek artmakta ve “sanat eseri” tanınabilir semboller ya da göstergeler aracılığıyla izleyiciyle bir bağ kurmaktadır.

Şekil 1. Sanatçı – İzleyici – Sanat Eseri üçgeni
(Kaynak: Çiftçi, 2024)

2. Anlamın Üreticisi Olarak Göstergebilim ve Sanat Eseri Okumaları İlişkisi

Göstergebilimsel analiz yoluyla, hüznün ve umut kavramlarını inceleyen bu çalışma, göstergebilim teorisinin ve göstergebilimsel yöntemin sanat eserlerini yorumlamadaki rolünü araştırmaktadır. Bu çalışmada “Görsel Göstergebilim” in metodolojisi ve terminolojisi kullanılarak, çağrışımsal ilişkiler ve algı ilkeleri çerçevesinde özellikle imgeler, semboller ve kolektif hafıza üzerinden “anlam” oluşturma değerlendirmelerine yoğunlaşmaktadır. Göstergebilim örnekleri ve bir imgenin göstergebilimsel analizi aracılığıyla, sanatçıların karmaşık duygu-

sal durumları ifade etmek için kullandıkları ince bilişsel ve resimsel göstergibilimi ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Bu yöntem gösteren-gösterilen dinamiklerini açıklığa kavuşturmanın yanında Roland Barthes göstergebiliminin karmaşık katmanlarını ve bir imgenin göstergebilimsel analizinin nasıl başarılı bir şekilde yapılacağını müzakere etmekte, böylece sanatsal sembollerin içine gömülü duygusal ve sosyolojik sonuçlar hakkında içgörüler sağlamayı amaçlamaktadır.

2.1. Sembol, anlam ve bağlam

Görsel sanatı anlamının merkezinde, Ferdinand de Saussure ve Roland Barthes gibi önemli isimler tarafından ana hatları çizilen göstergeler ve semboller çalışması olan semiyotik analiz yatmaktadır. Göstergibilim, film, sanat ve kültür gibi çeşitli alanlarda sembollerin nasıl anlam kazandığını deşifre etmek için derin bir çerçeve sunar ve imgeler gibi gösterenler ile algı arasındaki içsel ilişkinin altını çizmektedir. Sanatta göstergibilim, renkler, şekiller ve imgeler gibi görsel unsurların anlamları nasıl ilettiği ve bu yorumların kültürel ve bağlamsal arka planlardan nasıl etkilendiğini incelemektedir. Bir sanat eserinin anlamına katkıda bulunan temel faktörler arasında tarihsel bağlam, sanatçının plastik dili, coğrafi geçmişi – varsa göç deneyimi, yaşamı ve eserlerinin ardındaki yaratıcı süreç yer alır. Dolayısıyla bir sanat eserindeki “göndergesel kavramı” veya “bağlamı” anlamak için, anlamı derinleştirmek ve yorumlama becerisi geliştirmek için bilgi edinmek ve alt yapı sahibi olmak gerekmektedir.

3. Eser Seçkisi Bağlamında Hüzün ve Umut

Asyalı günümüz sanatçılarından Ai Weiwei ve Jue Minjun’un güncel sanat yapıtları üzerinden hüzün ve umut kavramlarının izi sürülecektir. Birbirlerinin çağcılıları olan söz konusu sanatçılar dünyaca ünlü ve küresel sanat piyasasında herkesçe bilinen bir yere sahip olmaları bakımından birbirleriyle benzeşmektedir. Her iki sanatçı Çin kültüründe büyümüş, ortak kültürel belleğe sahiptirler, benzer gösterenlerle farklı plastik dile sahip sanatçılardır.

Sanatçıların ele aldığı konular buldukları coğrafyanın ve çağın kültürünü yansıtmaktadır. Yaşanan çağ ile üretilen sanat yapıtı arasındaki bağlantıyı ve özgün değeri vurgulayan Wassily Kandinsky’nin “Uygarcılığın her dönemi, asla tekrarlanamayacak, kendine özgü bir sanat meydana getirir” (Kandinsky, 2015) sözleri her çağın sanatı için geçerlidir. Eser seçkisi yapılan sanatçıların paylaştığı ortak kültürel bellek, özeldemir perde sürecinin yapıtlarına olan etkileri genelde günümüzün dünyasındaki otorite eleştirisi eserlerde net olarak okunmaktadır. Her ikisi de çocukluk ve gençlik yıllarını Çin’de demir perde

sürecinin yaşandığı 1966-1976 döneminde geçirmiştir. Her iki sanatçının eserlerinde ele aldığı temaların odak noktası hükümetin halk üzerindeki baskısı ve Çin kültürünü kökten değiştiren hükümet politikalarıdır. Onların eserlerini yan yana getirmeyi ilginç kılan şey ise aynı konuyu farklı biçimlerde ele almaları ve kendilerine özgü sanatsal üsluplarıdır.

Ai Weiwei 1958-1961 yılları ve Mao Zedong dönemini anlatırken Çin’deki adıyla Kültür Devrimi sırasında halkın tarihsel ve kültürel belleğe dair her şeyi yok etmeye teşvik edildiği, bunu yapmayanların devrim karşıtı olarak nitelendirildiği ve muhafızların saklanan antika eserleri kırma veya yok etme yetkisinin bulunduğunu aktarır (Weiwei, Ai 2013). Ai Weiwei 2007 yılına tarihlenen Yuan hanedanlığı (1279-1368) üslubuna ait geleneksel mavi-beyaz porselen bir küpü yeniden yorumladığı eseri “Hayalet Gu” üzerinden Çin hükümetinin komünizm uğruna halkı kimliksizleştirmeye çalışmasına bir gönderme yapmaktadır (Fotoğraf 1). Sanatçının kullandığı malzeme olan porselen, Çin’in ulusal ve uluslararası kültürel kimliğiyle doğrudan ilişkili olmasının yanı sıra insanlık tarihi boyunca üretilmiş ve kullanılmış bir nesne olma özelliğini taşımaktadır (Anadol & Uncu, 2017) (Fotoğraf 2). Sanatçı kültür devrimi sırasında kullanılması yasak olan nesnelere birini yeniden üretmekte ve yine geleneksel bir formun içerisine geleneği hapsederek orada bizlere -bilinen mitolojik bir karşılığı olmayan- bir öykü anlatmaktadır. Sanatçı öykünün ismini “Daocu Ölümünün Öyküsü” olarak belirlemiştir, Daoculuk M.S. 2.yy’da oluşan Çin’in geleneksel din felsefesidir, evrenin doğal düzeni ile ilgili bir inanç sistemini tanımlar ve Dao aynı zamanda “yol” anlamına gelmektedir (Özkan, 2022). İçerideki desen Yuan döneminin geleneksel mavi-beyaz porselenleri üzerindeki desenleri referans almakta ve hayat yolundaki ölümlü Daocunun öyküsünü anlatmaktadır. Kimliksizleştirilmeyi anlatan dış yüzeye rağmen hala içerisinde kültürel belleğin izlerini taşımaktadır. Eser, sanatçının tasarımıdır ve hala porselen kültürünü hayatta tutan Çinli zanaatkarlar tarafından Çin’de üretilmiştir.

Fotoğraf 1. Hayalet Gu, Ai Weiwei, 2007 Porselen (Kaynak: Çiftçi, 2017)

Fotoğraf 2. “Beyaz-Mavi Guan” Yuan Hanedanlığına ait geleneksel bir mavi-beyaz Çin vazosu
(Kaynak: Christie’s Images/Bridgeman Images, Ai Weiwei Porselene Dair Sergi kataloğu)

2000’li yıllara gelindiğinde, Kültür Devrimi’nin halkın kültürüne ve tarihine ait kalıntıları tamamen ortadan kaldıramadığı ortaya çıkmıştır. Çok sayıda vatandaşın, geleneksel dekoratif unsurlar içeren eşyalarını evlerinin bahçelerine ya da tarlalara defnettiği, ilerleyen yıllarda bu porselen objelerin tarım bölgelerinde ortaya çıkmasından ve antika pazarlarında ticaretinin yapılmasından anlaşılmıştır. Sanatçı Ai Weiwei antika pazarından topladığı Song hanedanlığı (960-1279) dönemine ait çaydanlık emziklerini yeniden sırlanması ve fırınlanmasıyla oluşturduğu yerleştirme eser 10 bin parçadan oluşmaktadır. Sanatçı bu eseri oluştururken bu kez geleneğin ta kendisini Song Hanedanlığı dönemi Çin porselenine müdahalede bulunmuştur. Çaydanlıkların emzik/ağız kısmı yerlerinden koparıldığında artık işlevsiz kalırlar, sırlanıp yeniden fırınlanır ve tek tipleştirilirler. Bu eserin yaslandığı kültürel birikim ise törenleri ve ritüelleri içeren, Çin’in çay seremonisidir. Biçimsel ve kavramsal açıdan değerlendirildiğinde çaydanlık formunun emzik kısmı çaydanlığın ağzını oluşturmakta ve ifade özgürlüğüne gönderme yapmaktadır (Anadol & Uncu, 2017). Sanatçının ifade özgürlüğünü ne kadar önemseydiği, kendisinin İstanbul’daki kişisel sergisi için düzenlenen basın toplantısında yaptığı açıklamalardan da anlaşılmaktadır. İfade özgürlüğünün bir bireyi birey yapmaktan da öte, toplumu sağlıklı bir toplum haline getireceğinden söz eder ve bu hakların korunmasının her toplum için çok önemli olduğunu vurgular. İnsan hakları ve onurunun dünyanın her yerinde korunması gereken genel değerler olduğunu ve toplumun güçlü beyinlerinin tasfiye edilmesinin sağlıklı bir toplumun göstergesi olmayacağı ifadelerine yer verir (Weiwei, 2017).

Eserin mekânla olan ilişkisi, mekâna nasıl yerleştiği ve mekânda yer alarak eserle ilişki kuran tüm unsurlar eserin anlamına katkıda bulunmaktadır. “Çaydanlık Emzikleri” adlı yerleştirmenin sergilendiği alanda mekân yalnızca bu eser için ayrılmakta tek başına bir odada bulunmakta ve salondaki duvar kâğıtları sanatçı tarafından özel tasarlanmış desenlerden oluşmaktadır (Fotoğraf

4). Mekânın merkezinde, dikdörtgen sınırlar içinde nizami bir şekilde yer alan bu enstalasyon, çarpıcı detaylara sahip on bin parçadan oluşuyor. Salondaki konumlanışıyla, askeri bir disiplin içindeki tutarlılık ve kültür devriminin öyküsüne gönderme yapıyor.

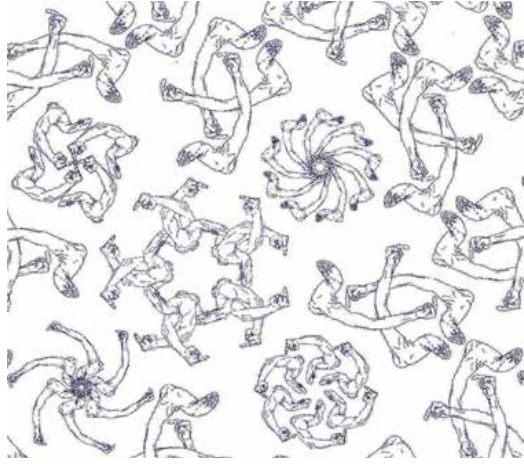
Fotoğraf 3. “Çaydanlık Emzikleri” Ai Weiwei (Kaynak: Çiftçi, 2017)

Fotoğraf 4. “Çaydanlık Emzikleri” adlı yerleştirmenin mekânındaki görüntüsü (Kaynak: Çiftçi, 2017)

Mekâna girildiğinde dekoratif ve monoton görünen bu sessiz duvar kâğıdı desenleri detaylıca bakıldığında orta parmağı kaldırarak el hareketi yapan kollardan oluşmakta ve çaydanlık emzikleri formuna çok benzediği görülmektedir (Fotoğraf 5). Çaydanlık emziklerinin bu forma olan benzerliği sanatçının ifade özgürlüğü kısıtlamasına verdiği tepkiyi kesin olarak betimlemektedir. Halk arasında

öfkenin ifadesi olarak kullanılan orta parmak hareketiyle verdiği mesajı kuvvetlendirmek, desteklemek ve netleştirmek amacıyla eserin anlamına her yönüyle katkıda bulunan bir desen oluşturduğu görülmektedir. Bu kez sanatçı evrensel bir hareketi, eserin anlamına biçimsel olarak dâhil ederek ifade özgürlüğü ve insan hakları ihlallerinin küresel olarak yaşandığına da vurgu yapmaktadır. Bu bağlamda sanatçı, izleyiciyle bir oyun oynamakta; izleyiciyi ilk bakışta birbirini tekrarlayan monoton ve dekoratif bir desenle karşılaştırmaktadır, yaklaşıldığında el hareketlerinden oluşan figürle olan karşılaşma izleyende bir şaşkınlık duygusu uyandırmaktadır. Sanatçının eserlerinde biçimsel anlamda geleneksel ve dekoratif unsurlar ön plandadır, kavramsal açıdan bakıldığında protest bir tavır sergilemektedir ve aynı zamanda bir aktivist olarak bilinmektedir.

Fotoğraf 5. “Çaydanlık Emzikleri” adlı yerleştirmenin duvar kâğıtlarından detay (Kaynak: Çiftçi, 2017)

Eser seçkisi yapılan bir diğer sanatçı Yue Minjun’un eserlerinde ise biçimsel olarak “kahkaha” unsuru ön plana çıkmaktadır. Sanatçı yağlı boya tablo, yerleştirme ve heykelden oluşan eserlerinde biçim olarak katılarak kahkaha atan otoportresini ve özellikle resimlerinde pop kültürüne gönderme yapan canlı/pop renkleri kullanmaktadır.

Sanatçının “Günümüz Savaşçıları” (Contemporary Warriors) adlı yapıtını oluştururken Çin’in dünyaca bilinen kültürel miraslarını referans almakta ve kendine özgü yeniden yorumlamasıyla günümüzü eleştirmektedir. Çin’in Unesco Kültür Mirası listesinde yer alan, ilk Çin İmparatoru Qin Shi Huang’ın mezarında bulunan “Terracota Askerler” ismiyle bilinen kültürel mirasına gönderme yapmaktadır. Orijinal tarihi yapıt izlendiğinde sekiz bin askerin her birinin yüz ifadeleri birbirinden farklıdır dolayısıyla benzer kıyafetler içerisinde olsalar dahi farklı kimliklere sahip oldukları anlaşılmaktadır (Fotoğraf 6).

Fotoğraf 6. Terracota Askerler (M.Ö. 210) pişmiş toprak heykeller (Kaynak: <https://l24.im/vVVU>)

Sanatçının yorumladığı günümüz savaşçıları ise kulaklarını elleriyle kapatan ve kayıtsızca kahkaha atan, her biri birbirinin aynısı “prototip” askerlerden oluşmaktadır (Fotoğraf 7). Gözleri ve kulakları kapalı olan bu askerler dünyaca üç maymun olarak bilinen ve “görmedim, duymadım, bilmeyorum” anlamında kulaklarını, gözlerini ve ağızlarını kapatan figürleri çağrıştırmaktadır. Sanatçı, aynı kişiyi ve aynı ifadeyi kullanmasının ardında bireyin kayboluşunu veya yokluğunu en doğru şekilde tasvir etmek olduğunu ifade etmiştir (Minjun, 2015). Aynı tordan çıkmış askerlerin malzemesi -gönderme yaptığı orijinal terracota askerlerinde olduğu gibi sıcak ve geleneksel malzemenin aksine- soğuk ve günümüzün geleneksel malzemesi olarak nitelendirebileceğimiz “metal” bronzdur.

Fotoğraf 7. Yue Minjun “Contemporary Warriors” 2006 (Kaynak: <https://l24.im/DqriH4p>)

Sanatçının eserlerinde kullandığı kahkaha Çin'in 1960-1980 yılları arasında yaygın olarak kullanılan sosyalist propaganda afişlerindeki ideal toplum resimlemelerindeki gülümseme ile bağlantılıdır (Şekil 2). Sanatçı katılarak gülen otoportresinde kendi ifadesiyle “mutluluk” afişlerine gönderme yaptığını, çocukluğunda ve gençliğinde bu afişleri görerek büyüdüğünü ve etkisinde kaldığını belirtmektedir (Minjun, 2015). Yue Minjun toplum baskısına dik-kati çekerken haklarımızdan yoksun, yeterince katılım gösteremediğimiz bir toplumda yaşadığımızı ifade etmekte ve çalışmalarındaki kahkaha unsurunu şu şekilde açıklamaktadır: “Çalışmalarında kahkaha, toplumun bize dayattığı haklarımızın yokluğu ile beraber çaresizlik, güçsüzlük ve katılım eksikliğinin bir temsilidir.” (Minjun, 2015).

Şekil 2. “Çok Yaşa Başkan Mao!” yazılı Çin propaganda afişi, 1970. Afişte resmedilen halk Mao'nun meşhur “küçük kırmızı kitabı”nı tutuyorlar. (Kaynak: Propaganda History, <https://124.im/blFaKvV>)

Yue Minjun bütün eserlerinde kahkaha unsurunu bir tepki olarak kullanmakta ve bu çizdiği karakter aynı zamanda kendi otoportresi olması nedeniyle bir bakıma bu toplumun bireyi olarak önce kendini eleştirdiği anlamına gelmektedir. Sanatçı, kahkaha atan karakterleri çağdaş toplumdaki insanların evrensel temsilleri olarak resmettiği eser serisi aracılığıyla izleyiciye kayıtsız gülmenin dünya çapında bir mesele olduğunu etkili bir şekilde aktarmaktadır (Şekil 3). İmgesel olarak bireylerin ait oldukları toplumlar ve karakterlerin taktıkları şapkalar arasındaki bağlantıların gösterilmesiyle bu temsil sağlanır. “Şapkalar Serisi” adlı yağlıboya tablolarında bu temsiller İngiltere polisi şapkası, asker beresi, kandura başlığı, kasket, motor kaskı vb. gibi göstergeler kullanılarak ifade edilmektedir.

Şekil 3. Yue Minjun “Şapkalar Serisi” 2005, yağlıboya tablolar, her biri 80x80 cm.

(Kaynak: Yue Minjun Resmî Web Sitesi)

Sonuç

Sanatçı (gösteren), bir konuyu beş duyu ile algılanabilen malzemeler kullanarak kendine özgü bir biçimde betimleyen ve bunu izleyiciye sunan kişidir. Bir sanat eseri görsel bir göstergedir, yani görünür şekiller (formlar) içeren bir anlam nesnesidir. Bir sanat eseri (gösterge) semboller veya simgeler içerebilir ancak sembol içerip içermediklerine bakılmaksızın, “sembol” olarak işlev görmek ve doğaları gereği soyut bir anlam taşımaktadırlar. Sanat izleyicisi (gösterilen), sanatçının (gösterenin) bir sanat eseri (gösterge) aracılığıyla ilettiği mesajları kendi yorumuyla kavrayan, sürece aktif olarak katılan ve sanat eserini yönlendiren kişidir. Dolayısıyla, sanat eserinin değerlendirilmesi kaçınılmaz olarak öznellik içermektedir. Sanat eseri (gösterilen) okunurken gösteren olarak sanatçının dilini oluşturan belleği ve imgelere yüklemiş olduğu anlam yapıtı anlamlandırmak için birer ipucu olduğu halde “gösterilen” olarak izleyici ile kurduğu ilişki eserin nihai anlamını oluşturmaktadır.

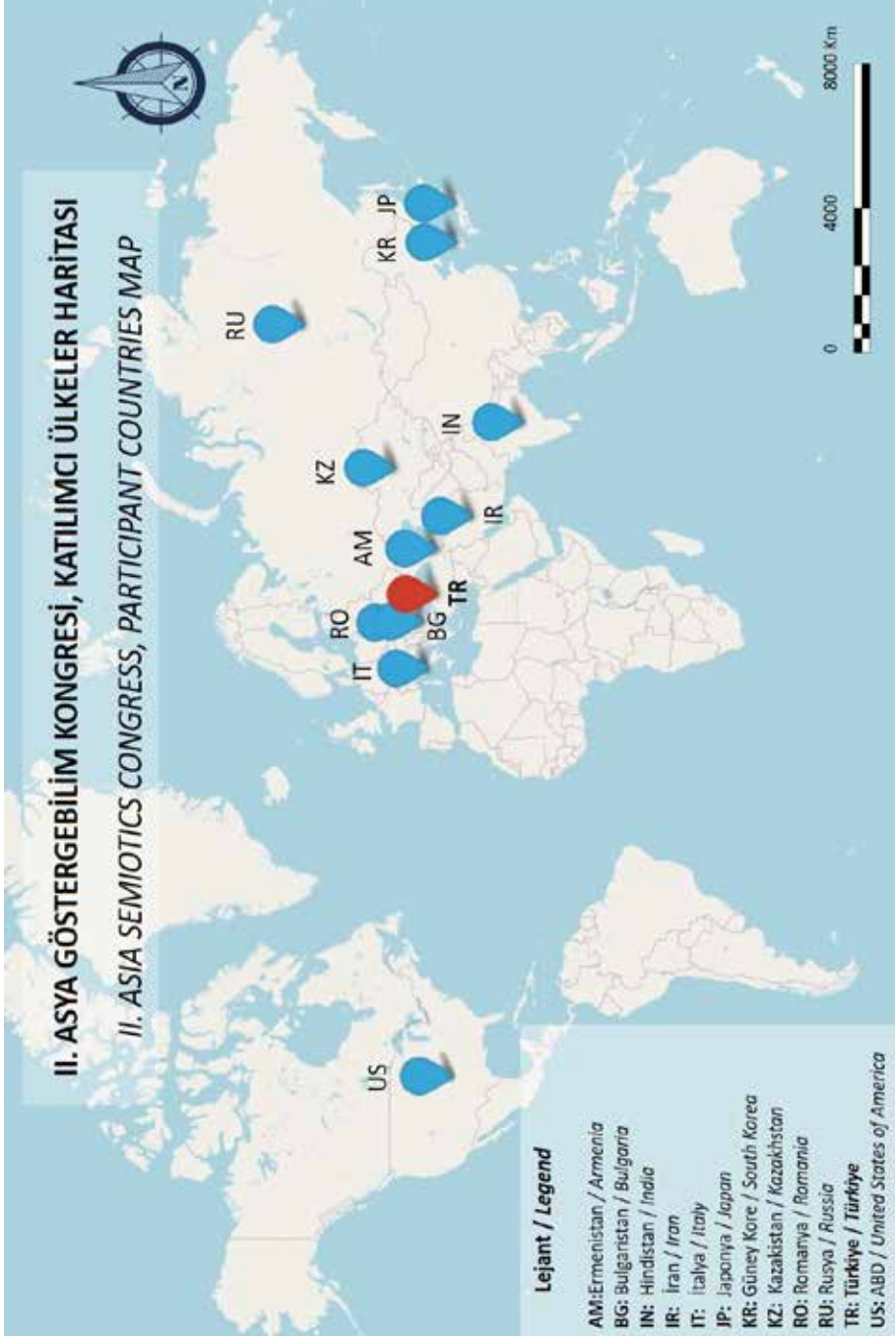
Her iki sanatçının eserleri biçim-içerik ilişkisi bakımından incelendiğinde benzerlikler göstermektedir. Sanatçılar, Çin’e ait dünyaca bilinen kültürel kodlar üzerinden bugünün toplumunu yorumlamaktadır. Temel insan hakları ihlalleri, küresel olarak evrensel bir izleyici kitlesinde yankı bulmakta, sanatçıları ortak bir konu etrafında birleştirmekte ve etki alanını genişletmektedir. Her iki sanatçının sanatsal yaratımlarında hüznün farklı biçimlerde tezahür ettiği görülmekte, hüznün doğrudan okunmak yerine dolaylı olarak yorumlanmaktadır. Eserleri incelediğimizde, kültürel katmanlarıyla iç içe geçmiş derin bir hüznün duygusu algılanmaktadır. Örneğin kahkaha atan bir yüzün varlığı doğrudan anlamıyla

“neşe” duygusunu temsil etmek yerine hüznü temsil etmektedir. Bu, günümüz sanatının açıkça ifade etmeden kurmaya çalıştığı özel bir dildir. Benzer şekilde, umut da çevredeki koşullar göz önünde bulundurularak dolaylı olarak bağlam üzerinden yorumlanır. Sanat eserinin izleyiciyle kesiştiği noktada, sanatçının konuyu somut bir şekilde resmetmesi, iletilebilir hale getirmesi ve bir diyalog ortamı yaratması, “yavaş umut” kavramının örneklediği gibi, aşamalı ve üstü kapalı bir iyimserliğin göstergesi olarak hizmet etmektedir. Gösterenin benzer temalarla yinelenen göstergelerindeki kasıtlı ve sistematik yaklaşımı, izleyiciye konu üzerinde düşünme fırsatı sunmaktadır. Umut, sanatçının sembolik olarak bireylere bir tohum ekmesi ve sabırla onun yavaş yavaş büyümesini beklemesi şeklinde yorumlanmaktadır. Sanat eseri aracılığıyla yapılan toplum eleştirisi, normal olmayan toplumsal normları işaret ederek izleyiciye ve toplumun bireylerine öğrenilmiş çaresizlik yerine umudu aşılacaktır.

Bu çalışmada, sanatta hüznü ve umut alanlarında göstergebilimin araştırılması yoluyla sanatçıların karmaşık duygusal ve kültürel anlatıları aktardıkları karmaşık yöntemler deşifre edilmiştir. İşaretlerin, sembollerin ve bunların farklı kültürel ve zamansal bağlamlardaki anlamlarının rolü incelenmiştir. Çeşitli sembolik mekanizmalarla temsil edilen hüznü ve umut temaları görsel sanatın güçlü duygusal ve iletişimsel kapasitesini vurgulamaktadır. Bu analiz, sanatçıların sanatsal yaratımları aracılığıyla ilettikleri karmaşık mesajların yorumlanması ve anlaşılmasında göstergebilimin önemini vurgulamaktadır. Göstergebilimsel kavramların devam eden araştırmaları ve uygulamaları, görsel kültürü ve bunun insan duyguları, sosyal gelenekler ve kültürel kimliklerle olan ilişkisini daha iyi anlamayı sağlama potansiyeline sahiptir. Bu alanda yapılacak daha fazla araştırma, giderek görselleşen toplumumuzda sembol, anlam ve bağlam arasındaki karmaşık ilişkiyi daha da netleştirmek için son derece önemlidir.

Kaynakça

- Anadol, A., Uncu E. A. (2017). SÜ Sakıp Sabancı Müzesi Ai Weiwei Porselene Dair. Mas Matbaacılık
- Kandinsky, W. (2015). Sanatta Ruhsallık Üzerine. Altıkırkbeş Yayın. (s.27)
- Minjun, Y. (2015) Huffpost <https://l24.im/K6oriER>
- Minjun, Yue (2024) Resmî Web Sitesi from <https://yueminjun.artron.net/works/?fromworkid=BRT00000039147>
- Özkan, C., (2022) Tübitak Sosyal Bilimler Ansiklopedisi from [https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/daoizm_taoizm#:~:text=Laozi%20\(Yaşı%20Üstat\)%20ve%20ona,bir%20Çin%20dini%20ve%20felsefesidir.](https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/daoizm_taoizm#:~:text=Laozi%20(Yaşı%20Üstat)%20ve%20ona,bir%20Çin%20dini%20ve%20felsefesidir.)
- Weiwei, A. (2013) SÜ Sakıp Sabancı Müzesi Porselene Dair Basın Toplantısı.

Hazırlayan / *Prepared by*: Bekir Derinöz

Bu üç ciltlik eser, 26-29 Haziran 2024 tarihlerinde Balıkesir'de düzenlenen II. Asya Göstergebilim Kongresi'nin akademik mirasını sunmaktadır. 30'dan fazla ülkeden 100'ü aşkın araştırmacının katkılarıyla hazırlanan kitap, Asya'nın kültürel göstergelerini, hüznün ve umut temaları etrafında disiplinler arası bir yaklaşımla incelemektedir. Sanattan dijital kültüre, coğrafyadan toplumsal dönüşümlere uzanan geniş bir yelpazede ele alınan çalışmalar, göstergebilimin çok katmanlı yapısını gözler önüne sermektedir. Kitap, yalnızca akademik bir kaynak değil, aynı zamanda insanlığın ortak duygusal ve kültürel deneyimlerini anlamak için güçlü bir araçtır. II. Asya Göstergebilim Kongresi Bildiriler Kitabı, Asya'nın kültürel mirasına dair eşsiz bir katkı sunarak, göstergebilim alanında önemli bir referans eser niteliği taşımaktadır.

This three-volume collection represents the academic legacy of the II. Asian Semiotics Congress, held in Balıkesir, Türkiye, from June 26 to 29, 2024. Featuring contributions from over 100 researchers from more than 30 countries, the book explores Asia's cultural signs through an interdisciplinary lens centered on the themes of blues and hope. Spanning topics from art to digital culture and from geography to societal transformations, the studies in this collection reveal the multifaceted nature of semiotics. This work is not only a rich academic resource but also a powerful tool for understanding humanity's shared emotional and cultural experiences. Proceedings of the II. Asian Semiotics Congress offers a unique contribution to the cultural heritage of Asia, serving as a vital reference for scholars in the field of semiotics and beyond.

